Ч. 271 (13.816). Львів, середа 10. жовтня 1934. Роскtowa uprate opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адмінiстрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і закор. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ще одна жертва.

Большевики замучили б. комуністичного посла із Закарпаття Ф. Сидоряка

Ужгородський „Вперед" (ч. 19. з 1. ц. м.) приносить таку вістку:

Бувший посол комуністичної партії Федор Сидоряк, родом із Великого Бичкова, який був утік на Сов. Україну, попав там під арешт. Тепер надійшли вісти, що він 18. IX. ц. р. помер у вязниці. Нотуємо ще одну жертву московської брехні й насильства.

Згноблення революції в Еспанії.

СТРІЛЯНИНА В МАДРИДІ.

МАДРИД, 8. 10. ПАТ. Вполудне дійшло до стрілянини недалеко полудневого двірця. Опісля розгорілися бої в дільницях Атога, Пуерта дель Соль, Прадо та недалеко парляменту-кортезів. Революціонери обстрілювали поліційні стежі з дахів домів. На вулицях вибухають бомби. В дільниці Ляватіє безупинна стрілянина між робітниками і поліцією. Кілька убитих і ранених. На ринку і перед товаровим двірцем раз-у-раз доходило до сутичок з поліцією. Трьох убитих і кілька ранених. До Мадриду стягнули полк гвардії на підмогу поліції.

ВОЄННІ КОРАБЛІ В БАРСЕЛЬОНІ.

ПАРИЖ 8. 10. ПАТ. На підмогу урядовим військам приїхало кілька воєнних кораблів з порту Картагіна. З Чеути відійшли до Барсельони 2 полки закорд. еспанської легії. Командант урядових військ у Барсельоні ґен. Батет оголосив у радіо, що за всі акти саботажу супроти війська або з метою унеможливити працю каратиме з безоглядною строгістю. Військо обсадило пошту, телеграф і телефон, залізничі двірці та підземну залізницю. Катальонських революціонерів карають дуже строго. През. Компаніса та членів незалежного катальонського уряду перевезли з палати ґенералідад на корабель „Уругвай".

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ КАТАЛЬОНЦІВ.

Урядові війська арештували бурмістра м. Барсельони і тих членів міської ради, які були в палаті ґенералідад. Військо переводить масові арештування.

РОЗПУЧЛИВІ БОЇ КАТАЛЬОНЦІВ

У Ґероні урядові війська звели завзяті бої з військами, вірними незалежному катальонському урядові. Вбили пять старшин та одного ґенерала урядових військ. Тому ґен. Батет вирушив з більшими військовими відділами до Ґерони, щоби згнобити катальонське військо. До Гендалі приїзджають поїзди з Еспанії пусті. Еспанський уряд заборонив покидати територію Еспанії.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. З Барсельони повідомляють, що урядові війська звели завзяті бої в Ґероні з відділом війська, який станув за катальонським урядом. Пятьох убитих, багато ранених.

ЧИСЛО ВБИТИХ.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Підчас трагічної ночі в Барсельоні згинуло 55 осіб, понад 300 ранених.

У Барсельоні в робітничих дільницях стрілянина невгаває. В порті мабуть від куль повстала велика пожежа збірника бензини. У Сан Себастіян теж криваві сутички. Двох убитих. У Більбао на вулицях криваві бої.

ПОВСТАНЦІ ВТІКАЮТЬ З ЕСПАНІЇ.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. До Ґібральтару втікло багато еспанських повстанців, між якими є трьох колишніх міністрів.

ОБСТРІЛЮЮТЬ ПАЛАТУ ПРЕМІЄРА.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Віллю прем. Леру обстрілювали з револьверів зі сусідних домів. На вулиці Амперо дійшло до завзятих боїв робітників з поліцією. Є кілька вбитих і кільканадцять ранених.

ВСІ ШКОЛИ ЗАМКНЕНІ.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. На основі розпорядку міністра освіти всі школи замкнені аж до відкликання розпорядку.

ПЕРЕМОГА ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ.

МАДРИД, 8. 10. ПАТ. По упадку катальонської республики і здавленні революції в Астурії зріс авторитет уряду. Населення Мадриду витало з ентузіязмом прем. Леру в хвилині, коли їхав до міністерства внутрішніх справ. Всі вулиці коло будинку ради міністрів виповнила публика, домагаючись появи членів уряду на бальконі. Велику маніфестацію уладила юрба прем. Леру, коли їхав до президента Замори. Радісними окликами витала теж юрба військові відділи. Населення на провінції теж виявляє піддержку для уряду за згноблення революції.

Уряд проголосив розпорядок, щоб усунути тих робітників і урядовців, які не вернуться в понеділок до праці. Провідник еспанських соціялістів Ларго Кабалеро утік з Еспанії.

КАТАЛЬОНСЬКИЙ УРЯД БЕРЕ ВИНУ НА СЕБЕ.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Хоча урядові війська розбили військо незалежного катальонського уряду, цілу неділю велися криваві бої з урядовими військами. Катальонці ще не втратили надії. Іберійський союз анархістів видав відозву із закликом до боротьби з урядом Леру. В гірській окрузі Леон повстанці втікли в гори зі зброєю та великою кількістю муніції. В Гіхон відділи катальонців втікли на гору Санта Катаріна, яку обстрілював кружляк „Лібертад". У богатьох місцевостях відбуваються криваві бої. В провінції Альба Чета згинуло 6 осіб, 25 ранених. Провідник повстанців застрілився. У Барсельоні цілу ніч відбувалася стрілянина. Артилерія урядових військ обстрілювала повстанців, які окопалися на однім сквері. Від гарматніх стріл вибухла пожежа одної фабрики бавовни. Нова влада оголосила стан облоги. Вуличний рух завмер. Комунікація з Барсельоною перервана. Заборонено приглядатися з вікон та з бальконів.

Президент Катальонії Компаніс та кількох міністрів інтерновані на кораблі „Уругвай". Заявили, що беруть на себе цілу вину за повстання катальонців. Ґен. Батет оголосив, що революцію в Катальонії здавить з цілою енергією.

2.000 КАТАЛЬОНЦІВ УБИТИХ.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що підчас вуличних боїв у Барсельоні згинуло та поранено около 2.000 осіб. Кореспондент „Пті Журналь" здогадується, що внаслідок повстання в Еспанії повстане новий устрій, зближений до італійського фашизму, або німецького націонал-соціялізму.

ПРЕМІЄР АЗАНА УТІК.

ЛЬОНДОН, 8. 10. ПАТ. Премієр уряду катальонської республики Азана втік до Франції.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що минулої ночі арештували кількох соціялістичних провідників.

Ґен. Сан Хуріо, який брав участь у революції в 1932 р., сказав представникові агенції Райтера, що зголосився до послуг прем. Леру, бажаючи боротися з катальонцями.

„ТАЙМС" ОСУДЖУЄ.

ЛЬОНДОН, 8. 10. ПАТ. „Таймс" обговорюючи події в Еспанії висловлює переконання, що еспанський уряд придбав опозиції „мучеників". Вибачливість та компроміс запевнили би Еспанії трівкий устрій, якого нема від упадку монархії.

ПОРТУҐАЛЬСЬКИЙ УРЯД ПОБОЮЄТЬСЯ ПОВСТАННЯ.

ЛЬОНДОН, 8. 10. ПАТ. Портуґальський уряд видав офіціяльний комунікат, що слідкує уважливо за подіями в Еспанії. Побоюючись повстання в Портуґалії, уряд видав розпорядок з метою зберегти спокій і лад у державі.

Перед ювилейним святом Українського Театру в Галичині.

Львів, 8. жовтня 1934.

Союз Діячів Українського Театрального Мистецтва улаштовує дня 12 ц. м. в салі Театру Ріжнородностей у Львові ювилейне свято в 70-ліття Українського Театру в Галичині. До Ювилейного Комітету між іншими запрошено теж Марію Біберовичеву, участь у виконанні ювилейної програми свята приймають найкращі мистецькі сили наших театральних дружин ім. Тобилевича й „Заграви".

Ця вістка, як також поява у нас першого нарису історії українського театру в Галичині, зладженого Степаном Чарнецьким і виданого накладом фонду „Учітеся, брати мої", ставить знову перед кожним тямучим українським громадянином справу українського театру у цілій ширині та навіває цілий рій дум, в яких одна давить серце, друга роздирає...

Від багатьох літ ведеться у нас доволі жива і широка дискусія над театральним питанням і на терені поодиноких наших орґанізаційних осередків, і на сторінках нашої щоденної преси, головнож „Діла". Здебільша переважала у тій дискусії жалоба найти якогось винуватця тої незавидної долі української сцени. Одні добачували вину у недомаганнях дирекцій, режисерів та артистів, натомісць інші виключно в інертності самого громадянства.

Та слушність і справедливість лежить по середині. За долю українського театру **мусить нести неподільну відповідальність ціла нація**: мистці-творці, мистці-виконавці, управи театральних дружин і найширші маси слухачів та видців — словом, ціле українське громадянство.

Пригадую собі з мого побуту на Всеслав'янському Здвизі Соколів у Празі 1912 р., якто чехи, запрошуючи нас до свого театру „Народне Дівадло" над Велтавою, підчеркували з нетаєною гордістю:

„Ви, дорогі наші гості українці, бачили нашу сокільську орґанізацію, а як побачите наш національний театр (тоді йшла „Продана невеста" Сметани), то щойно тоді оцінните справедливо культуру чеського народу".

І слушно. І преса і театр належать до тих зовнішніх проявів життя, що є критеріями для оцінки культурного розвою дотичної нації. Досвід майже всіх, навіть сильних державних народів вказує на те, що не завжди преса, а вже ніколи театр, як чинник духової культури, не дається збудувати на виключно торговельно-промислових бізнесових засадах так, щоб сам себе оплачував та постійно виказував якісь біляньсові зиски. На це потрібні поважні постійні матеріяльні субвенції, що у державних народів пливуть з державних та комунальних фондів.

У нас преса ледви животіє з добре нам знаних причин: ані за нею, ані за українським театром не стояли ніколи якінебудь фонди меценатів. Про смішно малі субвенції для нашого театру за часів австро-угорської монархії нема що й згадувати. Тож перед обвинуваченням когонебудь за нинішній стан треба перш усього з почуттям справедливости запитати, чи можна з цілою певністю підтверджувати, що колиб котрийнебудь з нинішніх навіть найкультурніших державних народів був приневолений прожити стіль

ки не десяток, а соток літ серед таких духових, матеріяльних і політичних злиднів, як наш нарід — то чи був би зумів довести до кращих успіхів своєї рідної сцени?

Це щодо замітів у сторону громадянства.

А артисти?

Історик українського театру Степан Чарнецький згадує у своому творі, що і я виступав гостинно в роках 1903—1905 на рідній сцені в операх „Запорожець за Дунаєм" Артемовського та в „Катерині" Аркаса. Це правда. Додам, що навіть коли „Катерина" йшла раз на сцені міського Великого Театру у Львові, то мені доручили партію Андрія як партнерові знаної оперової артистки львівського театру, Фільомени Лопатинської. Це милі для мене спомини, а згадую про це тут для зазначення, що доволі частий мій звязок з нашими артистами й театром дозволив мені приглянутись ближче їхньому життю, долі й недолі, їхній праці й осягам тієї праці.

Скажу коротко: Серед злиденного життя-буття тих наших дорогих номадів-скитальців їхня посвята, самовідречення і пожертвування особистим та родинним щастям для рідної сцени — це щось значно більше і вище, як звичайна боротьба за хліб насущний. Це щось дійсно недосяжне, щось, що хіба подиктоване справжньою іскрою Божою — тою великою любовю до рідного мистецтва.

Дня 12. ц. м. 70-літній ювилей українського театру. Нехай-же того вечора не залишиться ані одно вільне місце у Театрі Розмаїтостей у Львові. Приймім усі вложити пошану минулому і сучасному українському театральному мистецтву! Покажім нашу щиру вдячність дорогим, заслуженим корифеям нашої сцени!

І нехай цей ювилейний день буде початком кращого майбутнього українського театру в Галичині.

Д-р Михайло Волошин.

Кров на вулицях Барцельони.

КАТАЛЬОНІЯ У БОРОТЬБІ ЗА САМОСТІЙНІСТЬ.

КОМУНІСТИ Й КАТАЛЬОНЦІ.

Наші передбачування, висловлені у попередній статті на тему характеру еспанської революції, частинно здійснились: революція іде під гаслом „диктатури пролетаріяту", її вибух спричинило покликання до життя кабінету кількакратного дотеперішнього премієра Леру, що оперся м. і. на католицьких людовців, а ведуть революцію соціялісти з комуністами, памятаючи заповіт Леніна, що перша держава у західній Европі, в якій пролетарі повинні пробувати здобути владу, це Еспанія. Здійснились теж передбачення, що теперішні заворушення в Еспанії використають катальонські патріоти для побільшення незалежницьких прав катальонської держави.

У вчорашніх і нинішніх телеграмах подані подробиці проголошення суверенної катальонської републики „у федеративному звязку з еспанською републикою" та крівавого здушення того акту катальонських самостійників. Катальонія переживає знову великі і кріваві дні. З того приводу слід кількома словами згадати про той край і нарід, про який український загал на жаль так мало знає. Спіраємося на згаданому вже у позавчорашній статті знаменитому творі О. Бочковського: „Боротьба народів за національне визволення".

КАТАЛЬОНІЯ Й УКРАЇНА.

Рух катальонський (О. Бочковський тримається точної транскрипції: каталанський) все ще мало відомий за кордоном. Щойно останніми часами, зокрема після світової війни, відколи він виступив на міжнародню арену, йому присвячують більше уваги. Проте катальонське питання саме з націольогічного боку дуже цікаве: боротьба Барцельони проти Мадриту — це один з найяскравіших варіянтів новочасних визвольних змагань поневолених народів. Зокрема ж зі становища української протимосковської боротьби т. зв. катальонізм (льо каталянізмо), як звичайно називається катальонський національний рух, є дуже повчаючий. Адже ж Катальонію іноді і не безпідставно порівнюють з Україною.

ІСТОРИЧНА КАТАЛЬОНІЯ.

Треба розріжняти Катальонію історичну від сучасної. Середневічна Катальонія в часах свого розвитку, мріючи про збудування великої „піренейської імперії", обіймала крім власних катальонських провінцій довкола Барцельони, ще Валенсію, Сердань і Русіон, де й досі ще живуть рештки катальонського населення; а звідси політична гегемонія старої Катальонії поширювалась на цілу південну Францію аж до Ніцци, обіймаючи не лише цілу Провансалію, але й сусідні краї. Слід додати, що стара Катальонія була морською великодержавою, яку слушно називають іноді середневічною Англією. Звідси велика зокрема торговельна її експанзія та придбання островних володінь (в Сицилії, Сардинії, на Корсиці та Балеарських островах). Ці останні ще й досі належать до національної области катальонського народу. Цим фактом історична Катальонія панувала один час і над атенським Акрополісом.

СУЧАСНА КАТАЛЬОНІЯ, КРАЙ І НАРІД.

Коли казати про сучасну Катальонію, то передовсім береться під увагу еспанську Катальонію, де катальонський нарід після довшого національного летаргу прокинувся та став на шлях національного самовизначення. Сучасна жива Катальонія лежить у північно-східній частині Еспанії, обіймаючи чотири провінції, а саме: барцельонську, хіронську, тарраґонську і ллейдську (лерідську). Мапа країни має вигляд простокутного трикутника. В Еспанії живе понад 4 міліони катальонців, себто майже 20 проц. всього населення тої держави, а в Европі взагалі нараховують катальонців близько 5 міліонів. Істнує теж чимала заокеанська еміґрація.

Основні катальонські провінції обєднались перед війною в автономну країну т. зв. „Мансмунікат", компетенція якої поширювалась заледве на поверх 2 міл. людности, що заселює компактно катальонську національну область. Осторонь залишився чималий її кусень, завдяки еспанській адміністративній ґеометрії.

СТАН ПЕРЕД І ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ З 1931 Р.

Історія Катальонії надзвичайно цікава, особливо історія катальонських змагань у XIX ст., після 1914 і 1918 року до часів Прімо ді Рівера, який, до речі, був з походження катальонцем типу наших малоросів: він теж здушив разом катальонський визвольницький рух, що перенісся на еміґрацію, проявився зараз таки після упадку диктатури та з цілою силою вибух після упадку монархії. Альфонс XIII. обіцяв був Катальонії автономію, але — як звичайно — запізно. Катальонська република була проголошена 14. квітня 1931 на сім чи вісім годин скорше, ніж це сталося у Мадриті. Фр. Масія відчитав з балькону історичної палати катальонської краєвої влади маніфест, на вступі казалося таке: „Катальонці! Інтерпретуючи почування та бажання народу, які він виявив своїм голосуванням (це було після фатальних для монархії муніципальних виборів. — Прим. Ред.), проголошую Катальонську Републику як інтегральну державу Іберійської Федерації"... Наприкінці маніфесту казалось: „Для Катальонії, для інших братських народів Еспанії, для братства усіх людей та всіх народів, умійте — катальонці — бути гідними Катальонії!"

Мадритська революційна влада признала тоді катальонську автономію, здобуту він фактично. 14. липня 1931 катальонська влада проголосила проект „катальонського статуту", який правно-державний стан Катальонії формулював

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ЖОВТНЯ 1934.

В. ДОРОШЕВИЧ.

Східні казки.

Як з Гассана зсунулися штани.

Так, так. Ось іменно й зветься:

— Як з Гассана зсунулися штани.

Ось як це було:

Жив, бував у великому й славетному місті Багдаді богатий й знатний купець.

Як його кликали?

Коли він ще бавився на колінах у своєї матері...

(Де рай? — На колінах у матері!).

Мати звала його:

— Гассан-Хаккі. Гассан-Щасливий.

Був Гассан молодий, вродливий, розумний та багатий.

Чого йому ще бракувало?

Гассан вирішив — одного:

— Женитися.

Подумав — зробив.

Йому висватали дівчину найкращу в цілому місті.

Вона була... вона була... ні, словом цього не скажеш...

Хіба лише музикою можна би висловитися про красу її.

Словом вона була така чарівна, як Ваша люба, мій пане!

І як Ваша!

І як Ваша, мій добрий пане:

(Таким чином, я надіюся, що ми догодимо всім смакам.)

Цілий Багдад закликав до себе Гассан на бенкет.

Ось тут-то багдадські кухарі й довели, що вони недаремне мають славу найкращих кухарів у світі.

А між овечими отарами пішла чутка:

— Вже настає кінець світа! Гассан вирішив знищити всіх молоденьких баранчиків, повачиняти їх фісташковими горішками й запекти!

Дивлячись на це веселе, богате, пишне весілля, жінки плакали зі заздрости аж солодкими сльозами, так понаїдалися вони шербетів, рожевих рахат-лукулів та медових конфітурів із пелюстків цвіту бросквин, миґдалю й морелі.

Дівчата живилися лише зацукрованими цвітами бузини й фіялками та присягалися, що більш нічого не будуть їсти аж до весілля.

Людям голова крутилася від музики.

І молоді ноги підкулювалися від танців і підскоків.

Старшим людям і солідним, заборонене кораном вино, як раб падало до ніг, хапало їх за ноги і кидало об землю.

Але ось настала північ — надійшла бажана хвилина.

Жінки відвели молоду до багато прибраної спальні.

Сміючись та жартуючи, розділи її та поклали на шлюбне ліжко, заслонене мережевом

Свахи пішли за Гассаном.

У супроводі приятелів він ішов так, як слід людині молодій і мудрій.

Ішов бадьоро і весело, — але не поспішаючи.

Тому, що мудрий нікуди не поспішає: ані на страту ані до шлюбу.

Життя і так летить як стріла.

Нема чого ще й поспішатися жити.

Поволі присів Гассан на тахту супроти ліжка, заслоненого мережевом, поволі вислухав побажань від своїх приятелів, поволі підвівся і сказав:

— Схиляю голову перед вами, друзі моєї молодости, прощаючись зі своїм парубоцьким життям.

Повільно ступив до ліжка.

Але... в цю хвилину з Гассана раптом зсунулися штани...

Довкола пішов реґіт ніби грім.

Якби хто їх різав, заверещали баби.

Ніби дзвіночки забреніли молодиці.

Аж по підлозі качалися мужчини.

Голосно зареготалася молода, що все це видала крізь мережані завіски, а щоб не чути було її несамовитого сміху, стала шалено бренькати браслетами й запястями.

Довкола все вмирало з реготу.

А Гассан безпорадно стояв з голими ногами, зі спущеними штанами.

Навіть ноги в нього почервоніли.

Без тямки зі сорому, він схопив штани і вискочив геть з хати.

Він вибіг на подвіря, вискочив на першого ліпшого, який лише трапився йому, коня, що належав якомусь гостеві, з усієї сили вдарив його пятами попід боки і вилетів на вулицю.

А з хати чути було несамовитий реґіт.

Від яких дрібниць нераз залежить людське життя!

Як без памяти летів Гассан просто хоросом, куди лише очі видять.

Без тямки поганяв він коня.

І рано ранком увидів, що він хутко наближається до Дамаску.

Кажуть ніби хліб вигнання — гіркий.

Земля вигнання зовсім ніякого хліба не родить для вигнанців.

Не має смаку хліб вигнання.

Жебраком, без цехіна в гаманці, опинився Гассан на вулицях чужого міста.

В чужому місті зпід кожних воріт готовий вискочити на вас пес, як на злодія.

так: „Катальонія є автономною державою в лоні еспанської республики". Цей статут викликав надзвичайно бурхливі дебати в мадритській конституанті, яка й чути не хотіла про ніяку конфедеративну державу. Ті дебати довели остаточно до компромісу, який не задовольнив ані еспанських ані катальонських націоналістів: одні змагали вічно до обмеження катальонських прав та уніфікації і централізації, другі до поширення тих прав. Виграваала Каталонія, ставлячи ра-у-раз Мадрит перед щораз новим доконаним фактом, якому мадритський уряд не мав сили протиставитись, маючи цілу низку інших клопотів, передовсім боротьбу довкола соціяльних питань і боротьбу за владу в державі: адже молода еспанська республика відразу стала предметом атак з двох протилежних сторін: монархістів і комуністів. Анархо-синдикалістичні робітничі союзи в руках ліво-соціялістичних елементів, які недавно заключили навіть формальну спілку з комуністами, поруч з примітивною господарською структурою країни, довели врешті до революції нинішніх днів. Поруч із цим читаємо про проголошення катальонської республики та збомбардування історичної барцельонської палати.

Можливо, що тепер повернеться хвиля протикатальонських репресій. А проте можна сумніватися, чи вдасться еспанцям здушити визвольницький гін народу, який дозрів до такого високого ступня національно-політичної свідомости і поклав такі поважні політичні й культурно-господарські підвалини під власну державність.

Вибори до ґенеральних рад.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. У вчорашніх кантональних виборах до ґенеральних рад у Франції загальні здобутки поодиноких партій не змінили впливів поодиноких політичних партій. „Еко де Парі" пише, що авторитет прем. Думерга зріс. „Матен" пише, що сподівання комуністів і соціялістів не здійснилися. „Популер" пише, що соціялісти перемогли, бо здобули 30 прц. голосів порівнюючи з виборами у 1924 р. „Юманіте" пише, що число комуністичних мандатів зросло майже подвійно порівнавши висліди голосування заперед 6-ти років.

Не дають Совітам збіжа.

З наказу совітського центрального уряду усунено знову 41 провідників совхозів і колхозів тому, що доставили збіже з великим припізненням. За дотеперішніми звідомленнями совхози і колхози доставили досі тільки 32 прц. планованого збіжа.

Кожні двері в чужому місті на те й чекають, та не постукаєте ви, щоб з грюкотом запертися перед вашим носом.

В чужому місті кожний камінь у бруку,ніби хоче полетіти вам у голову.

І тільки дерева в чужому місті зустрічають вас гостинно, протягуючи вам свої гилляки з цвітами:

— Вітайся!

З жахом поглянув Гассан на чуже місто..

Пішов за торг.

Продав змученого коня, що на ньому приїхав, а за всі гроші купив він пражених мигдалів.

Завдав мішок з мигдалами собі на плечі та пішов, зупиняючись перед вікнами, що були з деревляними гратами, — перед гаремами.

—Ось я чоловік, що приїхав здалека! Я шукаю жіночих зубків, щоб могли позмагатися своєю біляною з моїм миґдалем! Гей! Де тут найбіліші жіночі зубки!

— Ой, якби не поламати зубів твоїми мигдалами — відповідали зза ґратів.

— Не турбуйся пані, — відповідав кланяючись Гассан, — мигдал мій трісне з заздрости, як лиш попаде в твій ротик! Побачить лише твої біленькі зубки й трісне з заздрости! Не треба буде тобі навіть розкусувати !

До полудня він розпродав усі мигдали.

Підрахував зарібок і купив помаранчових корольків.

— Де тут такі пурпурні уста, щоб могли позмагатися з моїми корольками.

— А чи соковиті твої помаранчі? — запитували зза ґратів.

— О, пані, мої помаранчі, коли опиняться в твоїх устах, зі заздрости перетворяться в сльози!

І хоч сонце було ще високо, але всі помаранчі він вже розпродав.

(Докінчення буде).

З української преси.

ДЕ ВИХІД?

В останньому числі „Мети" з 7. ц. м. находимо чергову статтю на тему діяльности підпілля у середніх школах. Це — як видно — з цілого циклю остання стаття, з підсумками і висновками. Поміщуємо її з невеличкими пропусками: Після короткого вступу про фрагментаричний характер дотеперішніх його статтей на цю тему, автор заявляє:

ГОЛОВНІ ПРАВДИ ПРО ОУН У ШКОЛАХ.

...У наших статтях ми поставили собі лише завдання оголосити матеріял, здебільша невідомий широким кругам українського громадянства. З оголошеного досі виходить: 1) що **непомірно велика частина активної молоді в наслідок діяльности конспірації шкіл не кінчає;** 2) що це є карою, яка не стоїть у ніякій пропорції до провин тієї молоді ані до „революційної" вартости її виступів; 3) що **законспірованим автором „революційних" виступів української середнєшкільної молоді може бути рівно добре провід української нелегальщини як і зовсім посторонній чинник.** У створених умовинах український відповідальний світ не є в силі механічними засобами перешкодити девастації української молоді, як суcп. верстви і ліквідації українського шкільництва, якщо це станеться внаслідок виступів молоді, **спровокованих закосрірованим світом;** 4) українські родичі здебільш не здають собі справи з того, яким впливам підпадає найактивніша частина їхніх дітей; 5) нелегальщина в школі спирається по суті на тих самих первнях молодечої душі, що й кожна виховна система. Коли з усіх тактичних засобів її діяльности і пропаганди відкинути псевдореволюційну декорацію, залишається **дуже примітивний, майже дітвацький зміст;** 6) **дотеперішні заходи українських громадських чинників перед польськими державними чинниками,** заходи, які мали на меті зменшити вплив конспірації на українську шкільну молодь, **були безуспішні.**

У БОРОТЬБІ ЗА ДУШУ МОЛОДІ НЕ МОЖЕ БУТИ НЕВТРАЛЬНИХ.

Це, так би мовити, проблематика конспірації в середніх школах як громадянсько-політичне явище. Вона не залишає найменших сумнівів. **Або прийде повна девастація душі сьогоднішнього молодого покоління, викривлення й обезплідення його молодечого ідеалізму і творчого патосу, або ОУН вицофається з терену середнєшкільної молоді.** Чи можемо ми, старше громадянство, відповідати в тих умовинах, отже не маючи безпосереднього впливу на те „вицофання", за трагічний стан, витворений незалежними від нас чинниками на тому відтинку молоді? Наша відповідь звучить беззастережно: **так!** Це не суперечність, хоча, на ділі, це наша трагедія. В історії нема виключної відповідальности одних та безвідповідальности других. За політичний стан даного громадянства відповідають і ті його частини, що хочби й не причинилися до витворення того стану. Глибокий сенс і мудрість криється у тенденції законів Сольона, які карали смертю тих, що в громадянській війні не декларувалися ані по одному ані по другому боці. І тепер ми є учасниками громадянської війни за душу нашої молоді. То, що вона є ведена такими жахливими засобами і що безпосередню відповідальність за їх створення несе Організація Українських Націоналістів, — не має рішаючого значіння. Рішаюче значіння має наказ, що в тій війні не можна бути невтральним...

МОБІЛІЗАЦІЯ ПРИЛЮДНОЇ ОПІНІЇ.

Для нас він одинокий: мобілізація української прилюдної опінії, повна і беззастережна. Ця опінія мусить знати всю правду про наслідки діяльности сьогоднішньої української конспірації. І під натиском одностайности цієї опінії мусять счезнути два явища з нашого громадського обиду: 1) те, що український націоналістичний рух утотожнює себе з терроризмом і перманентною революцією; 2) те, що він опирається на дітей. У цих двох питаннях не сміє бути вагань ані невтральности. Саме їх продуктом є **моральний, духовий і біольоґічний розвал майже цілої нашої не лише середнєшкільної, але взагалі молоді, як суспільної верстви...**

Молоді не вільно за ніяку ціну втягати в активну політику, в безпосередню політичну боротьбу ріжних політичних таборів. Душа молодої людини повинна бути святая святих для цілої нації. Якщо наші й найзапекліші партійці у своїх партійних перегонах не скажуть собі перед тією святая святих „стоп", це буде найбільш видимий знак, що ми далі котимось нестримно у національну загибіль.

ДЕКАДЕНЦІЯ РОМАНТИКИ.

Переживаємо героїчні часи. Здаймо собі справу з того. Здаймо теж собі справу з того, що наша молодь є хвора надмірною національною романтикою. Націоналістичний рух здобув молодь, але наслідком своїх первородних гріхів, він не викресав з неї владних і незалежних гонів, лише навпаки, він її романтику розложив, довів до декаденції. Серед молоді — в масі — **переважають інстинкти рабів:** з одного боку беззастережна улеглість, з другого сліпа ненависть. **Характерів сильних, з почуттям відповідальности, сміливих послідовних у негомінкій діяльності, ми в масі молоді не маємо.**

Розуміємо теж, що в таких часах ані до питань революції, ані до питання молоді не можна підходити зі солодкаво-теплою фразеольоґією міщанства. І тут доходимо до одної органічної недостачі українського відповідального політичного світу: він не дав ні одної політичної індивідуальности, яка створила би напрямні українського позитивного визвольництва, яка збудила би відповідний патос і віру найширших кол українського громадянства, отже й молоді, що саме ці напрямні ведуть до ціли. Ось тут і вияснення, як могли, по суті незвичайно примітивні і в більшості безглузді, гасла українського націоналістичного руху заволіти теперішню молоду ґенерацію. Це саме другий складник історичної відповідальности, який тяжить на теперішньому політичному українському світі.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ „ТИП".

...Перед типом людини, який є продуктом сучасного українського ферменту, проймає жах. Нормальний глузд його не розуміє. Цей глузд зрозуміє фашистівський і гітлерівський тип, зрозуміє комсомольця, але те обличчя, яке надають українській „новій людині" ідеольоґи українського націоналістичного руху, є незрозуміле у своїй проймаючій деструктивності. У катехізмі фашизму для організацій фашистівської молоді читаємо, що її завданням є „відважно жити і не боятися небезпек, відчувати погорду до вигідного і мягкого життя, бути завсіди готовим до відважних чинів, так у житті одиничному, як і збірному, любити правду, ненавидіти лож, любити отверту щирість, гидувати всяким підступом, працювати витревало, шанувати авторитети".

ФРАЗЕОЛЬОҐІЯ „НОВОЇ ЛЮДИНИ".

Та ось наша молодь виховується на такій „ідеольоґічній" характеристиці своїх „батьків": „Ви проповідуєте вічну боротьбу між живими? — Це варварство (і клацають зубами ваїдаючи стерво). Вас не кортить встромити носа в гнобівку? — Ви ломите єдиний фронт! — Затикаєте носа перед гієнським сопухом? — Ви не шануєте рідних авторитетів! І виють і виють аж сміх бере". В другому місці: „Нераз серед цих вовкулаків наступає страшна сварка (це буває при розділі мандатів перед виборами)". (Цитати з одного журналу, дуже поширеного серед молоді). Не дивота, що вислідом такого „політичного виховання" є те, що в органах молоді має право горожанства слово „зграя", яким окреслюється український легальний політичний світ, або те, що в тих органах культивується гасла **„боротьби для шалу безумства", „розкоші на вид крови за кров".** Вдумаймося у позитивний патос фашистівського формування обличчя молоді або в слова, що (гітл. Юнглойчер-Орден), або, що підставою „виховання молоді до військового і державного провідництва є жовнирський дух і героїчний світопогляд" (Юнгштальгельм) і порівняймо з тим українську цитату: „Чи є що краще і маєстатичніше, як ця хвилина смертельної тиші... хвилина, коли кріваві очі одних і других вілляються в себе позбавлені жаху, розуму й розсудку, залиті демонічним хотінням горіючої істоти?"

ІДЕОЛЬОҐІЯ ВОВКУЛАКИ І НОЖА.

Або ідеольоґія вовкулаки і ножа, імпортована зі сходу, або громадські чесноти, оперті на двотисячлітні певні християнської цивілізації.

Або, або. Третього не має — рішаймося!

Внутрішня позичка Рідній Школі.

Зіставлення деклярованих і вплачених позичок по кінець вересня 1934 р.

„Зріст рідношкільної діяльности на місцях, а при цьому господарська кріза та її наслідки спричинили від низки років зменшення грошевих вплвів до Головної Управи Р. Ш. на потреби „Рідної Школи". Наслідком того, як Головна Управа, так і деякі Кружки Р. Ш були примушені обдовжити свої нерухомости, щоби врятувати довголітні, з трудом придбані здобутки. Тому, що таке обдовження погрожує руїною майна „Рідної Школи", втратою стану посідання, між іншим у самому осередку української культури — у Львові, що могло би мати необчислимо шкідливі наслідки, тому, що безнастанні клопоти про сплату довгів і вдержання нерухомостей вяжуть руки їх Головній Управі, так і Кружкам Р. Ш., зупиняють їх розмах та ініціятиву, що мусить відбитися некорисно на цілости Товариства. —

Загальний Зїзд Рідної Школи взиває нову Головну Управу Р. Ш. розписати в місяці лютому 1934 внутрішню безпроцентову позичку серед українського громадянства на суму 250 тисяч зол. при помочі довжних грамот у найвищій ціні по 25 зол.

Загальний Зїзд Р. Ш. взиває ціле українське громадянство піддержати цю акцію якнайприхильніше і масовим закупом довжних грамот чи то особами, товариствами, чи гуртами уможливити в найкоротшому часі розвинути Р. Ш. таку діяльність, якої від неї вимагає український нарід і час".

Така була однодушна ухвала Загального Зїзду Рідної Школи дня 25. грудня 1933 р.

Головна Управа Рідної Школи виконала цю ухвалу, зорганізувала й розписала внутрішню позичку. Як відгукнулися досі поодинокі повіти — показує отсе зіставлення:

Повіт	деклярував	вплатив у зол.:
1) Львів-місто	36.450	25.618.43
2) Стрий	17.250	5.195.68
3) Тернопіль	11.500	4.923.65
4) Дрогобич	11.125	7.498.79
5) Перемишль	6.525	5.094.—
6) Рогатин	4.675	923.—
7) Калуш	3.525	1.818.—
8) Львів-повіт	3.400	2.171.04
9) Бережани	3.325	225.—
10) Підгайці	2.500	1.697.50
11) Сколе	2.500	1.367.25
12) Коломия	2.425	1.553.—
13) Перемишляни	2.325	1.284.20
14) Жовква	2.125	1.735.19
15) Станиславів	2.025	1.116.25
16) Добромиль	2.000	945.54
17) Жидачів	1.775	1.155.—
18) Рава Руська	1.775	1.120.—
19) Камінка Струмилова	1.625	749.—
20) Скалат	1.575	1.008.—
21) Заліщики	1.475	1.121.25
22) Чортків	1.475	864.—
23) Сокаль	1.375	1.240.—
24) Бібрка	1.350	898.75
25) Косів	1.325	540.—
26) Ярослав	1.200	995.50
27) Снятин	1.000	872.—
28) Надвірна	975	682.50
29) Мостиська	950	717.—
30) Збори	900	425.—
31) Бучач	925	735.—
32) Долина	825	457.—
33) Лісько	800	625.—
34) Самбір	800	403.71
35) Теребовля	775	589.50
36) Збараж	725	591.40
37) Радехів	725	334.50
38) Броди	675	244.50
39) Старий Самбір	650	437.50
40) Городенка	575	350.—
41) Турка	575	205.—
42) Копичинці	575	70.—
43) Рудки	525	340.—
44) Борщів	475	422.20
45) Любачів	400	322.50
46) Сянік	350	230.—
47) Городок к. Львова	275	250.—
48) Товмач	200	130.—
49) Золочів	175	97.50
50) Яворів	25	25.—
Волинь	175	175.—*)
Польща	6.100	4.165.10
Заграниця	325	275.—**)
Разом	150.000	86.596.43

*) З луцького повіту 125 зол. і з повіту Володимир Волинський 50 зол., а з останніх північно-західних земель українських досі не вплинуло нічого.

**) В тому з Франції 25 зол., а решта з Чехословаччини. Українська Еміграція інших держав, як також уся українська еміграція за океаном досі не відгукнулася.

Подаємо до прилюдного відома дотеперішній вислід внутрішньої позички Рідній Школі по повітам, щоби українське громадянство мало перегляд, наскільки кожний поодинокий повіт сповнив досі свій обовязок.

Докладне зіставлення розвитку цілої позички і подрібний розгляд поодиноких позицій оголосить Головна Управа Рідної Школи щойно після закінчення позички. Але вже з повищого виходить, що коли деякі повіти деклярували і вплатили доволі показну суму, то позичка подавляючої більшости суто українських повітів дуже мала — багато менша ніж наприклад позичка українських заточенців у Польщі. А чейже при добрій волі і при згідному співділанні усіх церков, кооператив, товариств й установ та всіх свідомих громадян усяких станів можна в кожному повіті легко осягнути бодай таку суму внутрішньої позички, як її виказують українські заточенці з Польщі. Не сумніваємося, що про це подбають ще Повітові Районові і місцеві Комісії Позички Рідній Школі та поодинокі установи й особи.

Сплата позичок залежна від справности дотичних Позичкових Комісій. Коли деякі повіти сплатили позички майже в цілості, то інші відносно ще дуже малу частину. Всі Комісії подбають, щоби з їхньої позичкової области дійсно постягати і переслати до Головної Управи Рідної Школи всю деклярованy позичку.

Якщо деякі Позичкові Комісії зібрали, але ще не прислали підписаних деклярацій і вплачених позичок до Головної Управи Рідної Школи, то нехай зроблять це негайно, бо щойно тоді ті позички будуть вчислені до зіставлення, а дотичні особи дістануть грамоти.

Звертаємося цією дорогою з гарячим проханням до наших Братів і Сестер та всіх українських організацій за границею і зокрема за океаном, щоби також надсилали внутрішні позички Рідній Школі, бо справа доцільного виховання українського молодого покоління цеж безумовно найважніша підстава справа між усіми дуже важними справами сучасної доби.

Пригадуємо, що одна позичка виносить 25 зол. На 1 позичку може складатися і кілька осіб. Позички можна сплачувати нараз або ратами. Для заможніших осіб чи установ нема ніяких обмежень щодо числа позичок. Не відкладайте до останнього речинця (31. жовтня 1934), але вже тепер підписуйте позичку і правильно сплачуйте рати.

Грамоти висилаємо всім, що вплатили позичку.

Позичкові деклярації і почтові складанки Р. Ш. ч. 503.624 на пересилку рат висилає на бажання даром і оплатно: **Рідна Школа, Львів, вул. Словацького 14.**

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ

Іван Галушинський, голова.
Д-р Мирон Коновалець, секретар.

Отто Габсбург хоче вернутися до Австрії.

Отто Габсбург надіслав лист з подякою відком стирійським громадам, що іменували його почесним громадянином. В листі пише м. ін., що ніколи не робив відповідальними австрійських народів за кривди, які йому зроблено. Католицькі селяни моєї батьківщини — пише Отто — не брали участи в злочині перевороту. Як тільки отворяться передімною границі, вернуся до Австрії без ніякого огірчення. Лист кінчиться словами надії на швидкий поворот.

Страйк моряків.

НЮ ЙОРК, 8. 10. ПАТ. Нині вибух страйк моряків воєнної фльоти Злучених Держав, яка мала покинути порти над Атлянтійським Океаном і мексиканським заливом. Причиною страйку конфлікт за платню і час праці. Крім того моряки домагаються, щоби уряд дозволив морякам належати до професійних союзів.

—o—

Арештують вояків за комунізм.

СОФІЯ, 8. 10. ПАТ. Поліція викрила тайну друкарню, в якій друкували комуністичний орган. В Гаскові поліція зліквідувала комуністичну ячейку. Поліція перевела численні арештування між військом.

—o—

Нові докази проти Гавптмана.

НЮ ЙОРК, ПАТ. Вільбур Уайтед зізнав, що бачив Гавптмана недалеко віллі Ліндберга перед схопленням сина.

Пропозиції Гітлера Мусолінієві.

Нарада фон Папена з австрійським міністром.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Німецький посол у Відні фон Папен склав у пятницю першу візиту австрійському міністрові закордонних справ Берґерові. В суботу відбув нараду в уряді канцлера.

Дейлі Геральд запевняє, що Гітлер запропонував Мусолінієві заключити договір з гарантією незалежности Австрії на 10 років на зразок польсько-німецького договору. Крім того Німеччина та Італія заключили би два тайні договори. Перший обіймав би постанови, що Мусоліні і Гітлер використають свої впливи в Австрії, щоби наладнати співпрацю Гаймвери з націонал-соціялістами в новім австрійськім уряді з метою усунути дотеперішні тертя. „Дейлі Геральд" запевняє, що з тією метою фон Папен відбув нараду з канцлером Шушніґом і провідником австрійських націонал-соціялістів Райталером.

Другий договір обєднував би політику Німеччини та Італії супроти Мадярщини. Тому прем. Ґембеш після візити в Будапешті відвідає Мусолінія в Римі. Не відомо чи Мусоліні погодиться на пропозиції Гітлера, чи тільки використає цей атут у розмові з мін. Барту, щоби змусити Францію до уступок. „Ню Кронікль" підтверджує згадані вістки і додає, що за політичні уступки Німеччина дасть Італії великі господарські концесії.

Підготовка до комуністичної революції у Франції.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Головний комітет генеральної конфедерації праці по дводенних нарадах рішив обєднатися з конфедерацію праці, в якій провід мають комуністи. Основою співпраці буде синдикалістична демократія. Спеціяльна комісія узгіднить спільну програму. Після того відбудеться надзвичайний конгрес. Таким чином після створення спільного фронту політичних партій соціялістів і комуністів, дійшло до обєднання професійного руху у Франції.

Стамбул осідком Ліґи Націй.

Принаття, якого зазнали учасники недавної міжпарляментарної конференції в Стамбулі від турецької влади та населення, зробило незвичайно сильне враження в колах конференції. Перш усього засідання відбувалися в палаті Ілдиз, давній величавій резиденції султана Абдул Гаміда. На конференції висунено пропозицію перенести Ліґу Націй із Женеви до Стамбулу, одинокого міста на світі, положеного на двох континентах, через що воно являється й найбільш центральною точкою під географічним оглядом. Делеґати балканських країв, Італії, Совітів, Туреччини, Персії та Єгипту згодилися без застережень на цю пропозицію. Багато делеґатів звертало увагу на потребу „змінити духа Женеви", щоб увільнити Ліґу Націй від дотеперішних політичних впливів, переносячи осідок Ліґи до відповідного осередку. Одночасно турецький уряд працює вже від кількох років над справою перенесення осідку Ліґи над береги Босфору.

До історії рогатинської ґімназії.

З нагоди її 25-ліття.

Засновок приватної української ґімназії в Рогатині вийшов із громадянської ду... і збірної праці рогатинських і околичних інтеліґентів: учителів і священиків, від 1897 року згуртованих у **Філії У. П. Т.**, що обєднувала українське народне учительство в повіті і на перших загальних зборах ухвалила заснувати бурсу для учнів шостиклясової міської школи в Рогатині. Коли число українських абсольвентів цієї школи зростало, виявилася потреба дати їм середню освіту. Найсміливіший крок, бо від слова до діла зробив о. Винько, парох Заланова біля Рогатина, улаштувавши (в 1907 році) в себе на селі ґімназійні курси, ведені студентом прав В. Бабяком, вимовно спосібним інструктором (він воював у рядах У. С. С., потім У. Г. А. і не вернувся з Великої України). Заланівські курси процвітали, курсісти (всі до одного) гарно склали у Львові іспити першого й другого року, але не на довгу мету такий примітивний суроґат середньої школи був достаточний. Яворівщина вже мала свою приват. українську ґімназію, рогатинська гром. Рада збиралася заснувати утраквістичну, а тоді й філія У. П. Т. рішилася на українську. Вона, „Приватна Ґімназія з руським язиком викладовим Філії Р. Т. П. в Рогатині" дня 1. жовтня 1909. р. відчинила свою браму для 165 учнів, трьох нижчих кляс у 4 відділах; для 3 кляс відразу, завдяки заланівським курсам.

В 25-літній історії рогатинської ґімназії можна відмітити три очерки: довоєнний, воєнний і післявоєнний.

I. Перший, пятилітній очерк, від засновин ґімназії до вибуху світової війни (1909—1914. року), під управою учителя державної золочівської ґімназії на відпустці **Мих. Галущинського** становить добу розквіту: число учнів і учителів постійно, з року на рік зростало; збільшувалися засоби навчання; кріпшали ті чинники, що мали забезпечити розвиток школи; зацікавлення повіту школою поширювалось і не слабло; остаточний вислід: ґімназія проміновала в повіті як освітній і культурний осередок. В пятому році істнування і праці (1913-14) вчилося 572 учнів у 20 відділах, 7 клясах (I—VII); в приготівці було 27 дітвори, в ґімназії 58 приватистів (ок), так, що число з кінцем шкільного року дійшло до 657 молоді проти 717 записаних на початку шкільного року. Учительський збір мав 24 членів + учитель приготівки. Приріст у бібліотеках (учительській і учнівських) виказано на 415 томів, у кабінетах на 95 позицій. У пятьох бурсах мешкало 259 учнів; 5 учнів були поділені стипендією Гол. Виділу „Просвіти" у Львові; 1 учень придніпрянець мав удержання з Фонду ім. Бориса Мачеха (харківського поміщика), заснованого для придніпрянців. Шкільна, заклясова праця молоді зосередилась у кружках: для самоосвіти, для фізичного розвитку, для господарського й економічного вироблення; — прибралаж вона форму горожанської підготови в рямках самовлади.

Очевидно, ще протягом 2—3 дальших років поступ зростав би був так само швидко, та вже в найближчих роках довелось би було необхідно сконсолідувати, тобто закріпити й поглибити сміливим розмахом здобуті позиції в ділянці навчання і виховання чи в клясі, чи в учнівських гуртках і установах. Але повний розвиток ґімназії, як експанзивний так нормальний і правильний — перепинила світова війна. Ще найменше потерпів від неї шкільний будинок, наявний слід і доказ зацікавлення людности ґімназією і прихильности до неї. З рідким у нас запалом узялися рогатинці й бабинчани з допомогою сусідніх сіл, особливо Пукова до будови двоповерхової камениці і вже в першій половині вересня 1912 р. перенеслася до неї ґімназія. Найшла там вона просторе й розкішне приміщення: окрім шкільних саль була величава „Могилянська" саля в партері на виклади, ще більша руханкова саля в сутеринах, дуже простора саля для засідань Педаґоґічної Ради на I., відповідне приміщення для книгозбірень і кабінетів на II. поверсі. Будинок виріс із галицьких пожертв при допомозі американських земляків; найбільшим добродієм ґімназії був Іван Телевяк, красносілецький селянин у Збаражчині; він (як читаємо в „Неділі" ч. 6—8 1911. року) жертвував на ґімназію все своє майно, пятьдесятьдві тисячі корон. Табулярним власником шкільного будинку і площі була „Руська Каса", що перемінилася в „Украйнбанк".

II. Колишньою Краєвою Шкільною Радою у Львові в серпні 1916 року від військової служби звільнений учитель вижницької ґімназії (на Буковині) д-р **Денис Лукіянович** при допомозі голови У. П. Т. у Львові д-ра Остапа Макарушки і рогатинського пароха пок. о. Павла Кудрика спричинені війною трудноші опанував і управляв ґімназією підчас трьох воєнних років: 1917—1920. Місцеві рогатинські чинники вже раніше робили заходи, щоб обновити науку в ґімназії, вислідом тих заходів були самочинні ґімназійні курси, на жаль, тільки одномісячні (березень—квітень 1916. р.), поділені на 5 кляс. І 5 учителів-Усусусів за відпусткою з Коша вчили на цих курсах під проводом о. Т. Кудрика. Так було і так записано і в Звідомленні рогатинської ґімназії за шк. рік 1923-24, стр. 3. В ювилейній брошурі, виданій з приводу 25-ліття тої ґімназії¹) на стр. 41 через недогляд записано інші вісті про цей курс.

В році 1917 німецька етапна команда звільнила для ґімназії будинок бурси „Шкільної Помочі", але крім голих, і то брудних та понищених стін ґімназія не мала нічого. Серед невимовно важких умовин удалося з днем 7. листопада розпочати правильну науку передполудневу і пополудневу для 177 учнів (-ниць) у клясах I—VI. Щойно в лютім 1918. перенеслася ґімназія до власного будинку, де німці опорожнили I. і II. поверх, задержуючи тільки партер. Тоді можна було наявно ствердити, що всі кабінети були порожні, всі книгозбірні на 95 прц. прорідлені. В наступному шк. році (1918-19) число молоді зросло на 338 і було 7 кляс. Уся Зах. Україна, в тому й молодь рогатинської ґімназії пережила велику і безмежну радість, бо від 1. листопада 1918 р. до кінця травня 1919. р. були вони громадянами української держави. Під кінець третього воєнного року (1919-20) польсько-большевицька війна не тільки сколотила працю в школі, але й принесла другий погром шкільного майна і спричинила велику руїну так, що в 1920 році, шкільна наука почалася щойно 18. жовтня. Треба знати, що від 1. листопада 1918 р. непмнно стояло в ґімназії військо, а в часі наступів працювали там обсерватор і командант артилерії. В третьому воєнному році фреквенція ґімназії впала, бо старша молодь вступила в ряди УГА, тим то замісць 8 було тільки 6 кляс для 246 учнів (-ниць).

Д. Лукіянович.

(Докінчення буде).

———o———

¹) Рогатинська ґімназія Рідної Школи в Рогатині, історичний нарис із приводу 25-ліття ґімназії. Передрук із журналу „Рідна Школа" Рогатин 1934.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ЖОВТНЯ 1934.

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ. 64

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Становище Боєвої Управи.

Таксамо і Боєва Управа заняла відповідне становище до того міністеріяльного розпорядку. Бо вже дня 8. грудня 1914 р. видала свої ухвали, які післала до І. полку УСС. Ось той документ:

„До Хвального Начальства І-го полку УСС при Піхотній Дивізійній Команді ч. 55.

Маємо честь подати в залученні ухвали Б. У., контрасиґновані Президією Г. У. Р., до Вашого відома і просити, щоб вони були виповнені без лишньої проволоки".

Ті ухвали відносилися до того, що Б. У. іменувала четарями Катамая з осідком у Відні і старшим четарем д-ра О. Левицького, кажучи виплачувати їм належні платні.

Дальше в тому документі читаємо:

„До повищого письма уважаємо потрібним додати отсе пояснення:

I. На основі розпорядку Ц. К. Міністерства для краєвої оборони дотично У. С. С. і польських леґіонів з дня 21. XI. 1914. През. Н. 10203 II. „Феродрунґсблятт" з дня 28. XI. 1914 та устного вияснення референта цієї справи при вище названім міністерстві, Б. У. прийшла до погляду, що право номінації офіцерів при У. С. С. прислуговує Б. У. чи пак Г. У. Р. Номінації такі не потребують до своєї важности ніякого вищого затвердження. На основі вже самої номінації Б. У. прислуговує номінованому офіцерові право до відзнак і поборів, відповідних до наданого йому Боєвою Управою ступня, а через подання до відома дотичним військовим властям конкретних номінацій усі потрібні формальности є тимсамим вичерпані.

Слідом за тим Б. У. приняла номінаційні ухвали, подані в долученім тут письмі, а на будуче просимо, щоб Начальство У. С. С. предкладало Б. У. свої пропозиції щодо номінацій та авансів офіцерів У. С. С.

При цій нагоді подаємо до відома, що номінаційна пропозиція Начальства У. С. С., предложена свого часу Начальній Команді Армії, є мериторично полагоджена і нині є у стадії експедиції або може вже по дорозі до Начальства У. С. С.

II. Просимо порobити всі потрібні заходи та зарядження, щоб на будуче ані урльоповані стрільці, ані навіть суперарбітровані не приїздили непотрібно до Відня, а то тому, що Б. У. не має ніяких фондів на їхнє виживлення, приміщення, ані зодягнення. Оскільки це можливе, найліпше булоб задержувати одних і других у Ґоронді при кадрі. Так поступають в аналоґічних випадках з жовнірами всі галицькі полки з огляду на заняття Галичини. Лиш таких урльопованих можна в крайній конечности присилати до Відня, котрі викажуться, що у Відні мають цілком запевнене удержання. Щодо зовсім увільнених просимо в кожнім конкретнім випадку наперед порозумітися з Б. У., подаючи докладно, хто є той увільнений від військової служби, який його маєтковий стан, родинні відносини, пощо хоче приїхати до Відня (напр. укінчення науки, школа) і щойно по такім попередженні кожного конкретного приїзду зможе Б. У. приготовити наперед усі умовини, що уможливилиб дотичному бувшому У. С. С. осягнути бажану ним ціль.

III. Просимо також стрільцям, урльопованим з огляду на стан їх здоровля, виплачувати побори точно по військовим нормам, отже наперед, а не по закінченні відпустки, бо з яких грошей будуть жити?

IV. В кількох випадках шпиталі виплатили У. С. С. їх побори наперед, і після того домагаються від Б. У. звороту виплачених квот. Розуміється Б. У. не має на це фондів і тому вже телеґрафічно просили ми Начальство, щоб кредитовано нам на цю ціль значнішу квоту і прислано до наших рук. Б. У. виплачуватиме всі належитости і перешле Начальству дотичні квіти.

V. Багато наших офіцерів жалується, що Начальство не виплачує їм платні в належній висоті. Отже просимо на основі постанов, обнятих розпорядком Ц. К. Міністерства для кр. оборони з дня 21. 11. 1914. През. ч. 10203/II. зарядити виплату відповідну до устійнених також норм.

VI. Урльопованим У. С. С. просимо у всякім випадку виставляти окремі „урляубсшайни", бо нотатка на маршруті не вистачає для військових властей.

Зміст цього письма дотично урльопованих чи пак признаних за неспосібних до військової служби просимо подати до відома Команді Кадри У. С. С. у Ґоронді.

VI. В недовгім часі перешлемо Вам виказ тих У. С. С., котрим Б. У. виплатила урльопові належитости в заступстві Начальства.

Відень, дня 8. 12. 1914.

(Печать) Українська Боєва Управа.

(Підписи)

Д-р К. Трильовський вр. Волод. Темницький вр.

(Далі буде).

Пацифікація в Еспанії.

ВОЯКИ ПЕРЕТОМЛЕНІ. — ПАЦИФІКАЦІЯ АСТУРІЇ.

БЕРЛІН, 8. 10. ПАТ. Німецьке Інф. Бюро повідомляє з Барсельони: Урядові війська, які від кільканацять годин беруть участь у здавлюванні революції, є виснажені. До Барсельони прийшли підмоги, один батальон піхоти та відділ чужинної леґії. Сподіються ескадри літаків. У пристані стоять 4 контторпедовці. Має приїхати ще кілька воєнних кораблів. У Барсельоні арештували більше як 500 осіб.

Пацифікацію Астурії переводять дуже енерґійно. Тому, що це гориста країна, повстанчі війська можуть лекше боротися. Та влада вірить, що їй вдасться зліквідувати зовсім повстання в Астурії ще сьогодні.

ПОВОРОТ ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ.

БАРСЕЛЬОНА, 8. 10. ПАТ. Урядова телеграфічна аґенція повідомляє, що Барсельона вертається до нормального життя. Трамваї, автобуси і підземна залізниця курсують правильно. Робітники постепенно вертаються до своїх занять.

ЛЬОНДОН, 8. 10. ПАТ. Аґенція Райтера повідомляє з Мадриду: Уряд опанував положення. Трамваї і підземна залізниця курсують під охороною війська. Більшість крамниць відчинена, але для безпеки вистави закриті сторами. Прохарчуванням мешканців Мадриду клопочеться військо. Військові вантажні самоходи довозять харчі. Уряд призначив полк. Антонія Хіменеза Арену президентом катальонського ґенералідаду.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Залізнична комунікація між Францією та Еспанією неправильна. Нечисленні еспанські поїзди ведуть інжинїри.

Ґенеральний страйк на Кубі.

ГАВАНА, 8. 10. ПАТ. Нині в ночі проголошено ґенеральний страйк. У кількох дільницях дійшло до сутичок. Вибухло понад 30 бомб.

Бої японців з хунхузами.

БЕРЛІН, 8. 10. ПАТ. З Шанґаю повідомляють, що манджурські повстанці напали на поїзд на лінії Мукден—Шанґтаквам. Ескорта поїзду відбила наступ. У провінції Кірин дійшло до боїв між японським військом і ватагою 500 повстанців, яких японці розбили. Трьох японців убитих, 12 ранених.

БЕРЛІН, 8. 10. ПАТ. Коло Піцікар ватага китайців напала на японський автобус з кольоністами. По завзятій боротьбі китайці опанували автобус, забрали в полон кілька осіб і втікли в гори. Згинуло пять японців і шість корейців.

—o—

Самоходова катастрофа.

ЛІЄЖ, 8. 10. ПАТ. Вантажний самохід, який віз дружину копаного мяча зударився з другим самоходом. 15 осіб тяжко ранених.

Мадяр застрілив чеського жандарма.

ПАРИЖ, 8. 10. ПАТ. Мадярський громадянин Лясло Еґік, виселений з Чехословаччини, вернувся і застрілив чеського жандарма та митного урядовця. Два інші митні урядовці ранені.

—o—

Арештування за шпигунство.

ЧЕРНІВЦІ, 8. 10. ПАТ. Румунська прикордонна сторожа у Сороках арештувала Іващенка, студ. унів. в Ясах у хвилині, коли намагався переплисти Дністер та дістатися до большевиків. При ревізії забрали в нього документи, які виявили його участь у широко розгалуженій шпигунській ватазі.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Варшаві парафували господарський договір між Польщею і Німеччиною. З Польщі вивозитимуть хліборобські продукти, гуси, яйця, масло і дерево.

— У копальні Коняк ле Мінь вибухла пожежа, в якій згинуло пять вуглекопів.

— До Будапешту приїхав німецький міністр освіти Руст. Офиційні кола запевняють, що його візита не має політичного характеру.

— Німецький уряд не згодився на пропозицію литовського уряду заключити розрахунковий договір тому, що між обома державами нема порозуміння.

Арештування у Львові.

Аґенція „Вехуд“ повідомляє: „Слідство в справі вбивства С. Яцини, поліційного аґента у Жовкві довело до нових арештувань у Львові. Тому акт обвинувачення проти трьох арештованих за вбивство у Жовкві поширено теж на арештованих у Львові під закидом намови до вбивства. Розправа проти всіх підсудних не відбудеться в жовтні ц. р., але дещо пізніше.

З церковних справ.

ЩО ТАКЕ ПАПСЬКА СЕМИНАРІЯ В ДУБНІ?

З найновішого числа краківського „Орієнсу“ довідуємося, що новий шк. рік у папській семинарії в Дубні на Волині почався вже 1. вересня ц. р. богослуженням до св. Духа, що його відправив о. А. Неманцевич. Після того інавґураційну прелекцію на тему: „Св. Кирило і Методій — перші апостоли славян“ — виголосив о. віцеректор Бурачевський. У професорському складі зайшли деякі зміни: виїхали зовсім о. Людвик Досталь до Югославії й о. Яків Моріллльо до Бельгії; зате прибув о. Антін Неманцевич, б. парох у Синковичах. Катедра по о. Морілльо покищо не обсаджена; заступає його тимчасом о. Казимир Рачицький, що скінчив фільософічний курс у Кракові. Весь професорський збір складається з 6 священиків і 2 схоластиків; господарство ведуть 3 черці-брати. Число питомців зросло на кільканацятьох нових, так що тепер на всіх 5 курсах є їх 42, у тому двох черців (Облятн Марії Непорочної). По народности є 16 питомців поляків, 16 українців, 8 білорусів і 2 росіян. Уроджених у латинському обряді є 19, у греко-кат. 14, прилучених з православія 9. Питомці походять: з Галичини 14, з північно-східніх воєвідств 13, з воєвідств центральних і західних 11, з Волині і Поділля (тепер територія СССР) 4.

Наведені вище дані й цифри дуже промовисті. Обставина, що в професорському складі семинарії (зложеному з самих езуїтів) нема ніодного українця, а між питомцями, які мають чейже працювати в першу чергу між українським народом, є аж 14 поляків, — говорить сама за себе.

ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНЦІ У ВАРШАВІ БЕЗ СВЯЩЕНИКА.

З Варшави перенесли недавно до Люблина останнього священика-українця, о. Лопуховича. Перенесення це відбулося без згоди о. Лопуховича; не помогли також нічого інтервенції представників українських православних кругів. З того видно, як дуже лежать на серці православній митрополії духові потреби українських вірних...

З УНІЙНОГО РУХУ НА ВОЛИНІ.

Село Гаї Левятинські недалеко Радивилова майже в цілости перейшло на унію (понад 800 душ). Парохом тої нової станиці іменовано о. Теодор Пасічник. Тому що уніяти відбувають свої богослуження у б. православній церкві, православна церковна влада веде проти церкви ревіндикаційний процес.

В рівенському повіті перейшла на унію православна громада Мнишин-Посягва. Новоутворену парохію обслуговують тимчасово о. І. Гук з Курковець Великих та о. Іван Герматюк із Застав'я. Адміністраційна влада опечатала в тому селі церкву давно і покищо не дала також дозволу уніятам на відправу богослужень в іншому будинку (перебробленому з маґазину). Тому богослуження у Мнишині-Посягві відбуваються тепер по приватних домах.

Парохи уніятських парохій: о. Ксенофонт Керша з Антонівки й о. Василь Додик з Осекретич перенесені дієцезальною владою один за місце другого. Деканом усіх парохій греко-кат. обряду на Волині залишається й надалі о. В. Додик.

НОВІ ПРОТЕСТАНТСЬКІ ДОМИ МОЛИТВИ НА ТЕРЕНІ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ.

Станиславівський протестантський місячник „Стяг“ повідомляє, що у селі Крехівцях під Станиславовом і в містечку Єзуполі (пов. Станиславів) відбулося у вересні ц. р. посвячення новозбудованих домів молитви (церков) для українсько-авґсбурзької (лютеранської) громади. Акт посвячення довершили евангелицькі духовники, при чому в Єзуполі був на посвяченні сам суперінтендент евангелицької церкви д-р Теодор Целлер зі Станиславова.

—o—

НОВИНКИ

— **Концерт Марії Сокіл у львівському радіо.** В середу 10. ц. м. львівська радіостанція надаватиме концерт Марії Сокіл. Вся програма складатиметься з творів Антона Рудницького, співвиконавця концерту. Програма концерту така: 1) Сім пісень любови, 2) Тема з варіяціями (з 1. фортепянової сонати), 3) Три спокійні пісні, 4) Зоряна грамота, 5) 4 пісні „Китайська флейта“. Початок авдиції, яка тріватиме 45 хвилин, точно в 20 год. (8. вечір).

— **До звідомлення із зїзду славянських фільольоґів.** З „Учительської Громади“ виясняють: На зїзді славянських фільольоґів не виголосив ніхто із середньошкільних учителів рефератів про навчання української мови тому, що „Учительська Громада“ наслідком помилкової адреси дістала дуже пізно запрошення, бо вже по 15. березня, себто по речинці зголошування рефератів. Колиж Рада Т-ва, бажаючи взяти через своїх членів активну участь у працях дидактичної секції, зголосила деяких своїх членів і заповіла присилку рефератів, хоч і по речинці, дістала від Організаційного Комітету за підписом проф. Станислава Шобера письмо з дня 9. квітня ц. р. ч. 451 відповідь, що речинець зголошування минув і що „годі нам приняти дальші реферати“.

— **Посвячення костела у Львові.** В суботу вечором розпочалися врочистости посвячення нового костела Острибрамської Богоматери на горішньому Личакові. Врочистости надано чимсьто військовий характер, бо карету архиепископа Твардовського від його палати аж на місце супроводили два плютони уланів під командою офіцира, а під костелом дожидала архиепископа ціла ескадрона в розвиненому порядку. Під тріюмфальною брамою находилися члени будівляного комітету, духовенство і представники військової та цивільної влади. Висівши з повозки, архиепископ поблагословив військо та публику. Опісля пішов з процесією до каплиці під костелом і зложив реліквії на вівтарі. Опісля цілу ніч відбувалася адорація реліквій та співано релігійні пісні. На другий день, в неділю в год. 8. розпочалася консекрація костела при замкнених дверях. Архиепископ Твардовський виголосив проповідь, подану мегафонами, опісля відправив Службу Божу в прияві представників влади та делеґацій ріжних місцевих і замісцевих організацій.

— **Пошесть червінки і черевного тифу** поширюється дальше на терені станиславівського воєвідства. Надходять все нові вістки про занедужання в ріжних місцевостях. Багато дітей захорувало на червінку в селі Витвиці і Лука пов. Городенка. В Нивисках занотовано кілька випадків шкарлятини, в Нартові пов. Снятин кілька занедужань на плямистий тиф. Санітарна акція дуже важка, бо місцеве населення затаює занедужання перед владою, особливо серед дітей.

— **Новий костел.** В українському селі Літна пов. Дрогобич посвячено 30. м. м. костел. Участь в посвяченні взяв між іншим гр.-кат. парох о. Осип Оленяк, що виголосив також промову, як пише „Курер Львовскі", „в паньствовим духу". На кінець свята відспівано „Не ржуцім земі, сконд наш руд".

— **Конфідент перед судом.** Як повідомляє „Курер Станіславовскі", перед станиславівським судом відповідав Микола Шарґоняк з Ворохти, що був конфідентом граничної сторожі і перепачковуючи з іншими пачкарями товар, повідомляв про це граничників. Шарґоняка потягнено до відповідальности також за пачкарство, але коли показалося, що був конфідентом звільнено його від кари.

— **Природний приріст зростає.** Головний статистичний уряд оголосив обчислення, що торкаються подруж, уродин і смерти в першій половині ц. р. у Польщі. Подруж було менше ніж у тому самому часі торік (причина: гірші життєві умовини), але природний приріст (надвишка уродин над випадками смерти) є більший на 1.3 проц.)

— **Нелеґальні варільні соли** викрито в Уторопах пов. Коломия. Бригада скарбової контролі в Коломиї при допомозі поліції в Яблонові перевела в селі облаву і знищила 36 нелеґальних варілень соли, в яких знайшла 1.100 кг. соли і 1.300 літрів солянки. З винуватцями списано карні протоколи.

— **За образу польської держави.** Дмитра Онищука з Петрилова засудив станиславівський суд на 6 місяців вязниці за те, що образив у читальні польську державу

— **Краєва хроніка.** В Пустомитах пов. Львів хтось підпалив будинки Анастазії Когут, що згоріли до тла. — На дім Натана Рібенфельда в Канчузі пов. Переворськ напали в ночі замасковані бандити і зрабували 4.500 зол. — В Ясениці Замковій пов. Турка Іван Демян убив мотикою Василя Наливайка підчас сварки за ґрунт. — Гута скла в Жовкві відновила працю. Працює в ній 210 робітників.

— **Електрифікація Покуття.** Щоби піднести туристичний рух на Гуцульщині, компетентні кола задумують перевести електрифікацію долини Прута. Окружна електрівня має станути в Микуличині, помічні в Делятині і Ворохті. Опад до моторів мають вжити з трачиння, тому кошти продукції струму будуть дуже низькі. Таким чином усі місцевости в долині Прута користали би з електричного освітлення. Крім того є проект вибудувати велику водну електрівню в Коломиї. Вона має доставляти струм до всіх місцевостей від Коломиї до Кут.

— **Зарібки впали до половини.** Зладжено цікаву статистику спадку зарібків у Польщі наслідком господарської кризи. Сума зарібків, не числячи державних пенсій, зменшилася з 4 міліонів 850 тисяч за 2 міл. 800 тисяч.

— **За вбивство мачохи.** Перед військовим судом у Львові відбулася 5-денна розправа проти рядового 6-го дивізіону танків Вацлава Маньковського за вбивство своєї мачохи Антонини Маньковської , б. учительки в Куровичах, та грабунок щадничої книжечки на 1.200 зол. Злочину доконав при вул. Свентокшиській у Львові, де вона мешкала навпослід. Гроші він пропутав з жінками легких обичаїв. Після переведення розправи Маньковського засудили за дезерцію на 1 рік вязниці, за вбивство на 5 літ, а за крадіж на 1 рік вязниці, замінюючи все разом на 6 літ.

— **1000-ліття Фірдусія.** При участи 40 учених цілого світа розпочалися в Тегерані врочистости для вшанування найбільшого перського поета Фірдусія з приводу 1000-ліття його уродин. На зборі, що відбувся в будинку нового університету, предсідником конґресу вибрано перського міністра закордонних справ Есфендіері, а заступниками проф. Саре (Німеччина) і Хрістензена (Данія).

— **Буржуазні витребеньки в Москві.** У Москві відчинили першу перфумерію і сальон краси на зразок европейських. Досі такі підприємства були заборонені як буржуазні. Найшовся підприємець, що таки добився свого і покищо влада дивиться ласкавим оком навіть на його рекляму при вул. Ґоркого ч. 60. Купець спроваджує свої вироби з Парижа, тільки називає їх совітськими термінами. Є там „руж" Сталіна, губний олівець Леніна, революційний крем краси тощо.

— **Марлена Дітріх як Катерина Велика.** 10-го п. м. дають одночасно два львівські кіна „Коперник" і „Марусенька" могутню фільму з Марленою Дітріх „Імператриця". М. Дітріх грає роль Катерини Великої. Режисерував фільму Йосиф Штернберґ. Фільма відтворить постать кріавої „Семіраміди Сходу" і добу її правління. Рекляма каже, що „божеська" Марлена найшла свою нову велику ролю після своїх давніх успіхів у „Мароко "і в „Х 27".

— **Гимн німецької Олімпіяди.** Організаційний комітет XI. Олімпіяди, яку приготовляють на 1936 рік у Берліні рішив замовити на це свято окремий гимн. Музику написав Ріхард Штравс, а на текст оголосили конкурс з нагородою 1000 марок. На конкурс прийшло більш як 3000 поезій. Письменник Берріес фон Мінхгавзен, що мав оцінювати твори вибрав поезію молодого берлінського поета Роберта Любана. Поезія звеличує мир і нагадує „Пісню про дзвін" Шіллера. Комітет звернеться у часописах ріжних країн з проханням до поетів, щоб переклали цей гимн на ріжні мови. Як буде з гонораром, про це преса досі не згадує.

— **Ріжні вістки.** Мустафа Кемаль іде до Тегерану, щоб віддати офіціяльну візиту перському шахові. — Рідня подружої пари Ґрізмер, що потонули на пароплаві „Морро Касль" звернулась проти корабельного товариства з процесом домагаючись відшкодування 50.000 дол. — Льондонська і новозеляндська поліція порозумілись між собою, щоб обмінюватись поліційними урядовцями. — Французький міністер торговлі Лямуре заповідає, що в найближчому році зорганізує у Парижі великий літній сезон, який перевищить своєю пишнотою всі цього роду вистави. — За першу четвертину цього року дефіцит у бюджеті Злуч. Держав дійшо до рекордової цифри 500 міл. долярів. — Громадянка Діссельдорфу пані Брассар увійшла на верх Кіліманджаро (6010 метрів). — За минулий рік (до 31. серпня) до Палестини вїхало 23.000 жидів; до цього треба додати 10.000 туристів, що залишились у Палестині як нелеґальні еміґранти; тепер Палестина має 325.000 жидів, себто 10 проц. усього населення. — У Венсен згоріло 12 перегонових коней в одній зі стаен. Кажуть, що вогонь підклали навмисне.

— **Вчимося ціле життя.** Пані Оля часто призадумувалась, чому білля її приятельки набирає після прання сніжного полиску і вигляду як нове. Припадково пізнала тайну: її приятелька вживала до прання мила Шіхт „Білий Олень". Від толі в господарстві пані Олі ніколи не бракло мила „Олень Шіхт" і господиня з вдоволенням дивилась на своє білля.

Дописи.

ЛЬВІВ.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка. Загальні Збори Кружка „Р. Ш." ім. Т. Шевченка в Галицькій дільниці Львова (на Стрийськім передмісті) відбулися в неділю 30. м.м. в 6. год. веч. у домівці Кружка при вул. Супінського 21 а. Коли руханкова саля хлопячої школи ім. Т. Шевченка виповнилася членами Кружка, голова його, проф. Микола Ластовецький, відкрив їх і покликав на секретаря члена Старшини, п. Василя Дзуля. По прочитанні та принятті протоколу попередніх надзвичайних Загальних Зборів приступлено до звітів з діяльности. З загального представлення справ головою Кружка довідалися зібрані члени, що минулий звітовий рік був дуже тяжкий для Кружка і через загальну кризу і через виїмкові місцеві відносини, які приневолили були Старшину скликати в листопаді 1933 р. надзвичайні Загальні Збори. Одначе Старшина не зражувалася ніякими перешкодами, яких не усунули й надзвичайні Загальні Збори, лиш добула зі своїх членів тільки посвяти та зусиль, що могла похвалитися чималими успіхами по році своєї праці. Старшина не лиш працювала сама, але й зуміла створити гуртки членів, які їй у праці помагали, і мала вчительський збір, відданий рідношкільній праці під проводом такого організатора-провідника, як управитель школи п. Августин Домбровський. — Тими зорганізованими гуртками були: Жіноча Секція з п. Стеллею Марітчаковою у проводі, Батьківський Комітет під кермою дуже в цій ділянці заслуженої п. Марії Ігнатової, комісія для переведення внутрішньої позички для „Р. Ш." під проводом п. Бланки Баранової та комісія перереєстраційна, якої завданням було переглянути давні списки членів Кружка, перевірити їх і зладити нові. Ця комісія працювала під проводом п. Ольги Сеніа, студентки фільософії та делегатки Ради львівського Повіт. Союзу Кр. „Р. Ш.". З новин у рідно-шкільній ділянці годиться згадати акцію придбання „рідношкільних опікунів": Старшина Кружка (проф. Ластовецький і пп. Марітчакова й Сосенницька) упросили заможніших членів Кружка, щоб вони зобовязалися весь шк. рік 1933-1934 платити шкільну сплату за учнів незаможних батьків у хлопячій школі ім. Т. Шевченка. Такими опікунами стали: П. П., Н. Н., які не бажають виявлення свого імени, проф. Платон Лушпинський, інж. Олександер Пежанський та посол д-р Любомир Макарушка, які складали місячно по 10 зол., і п. д-р Софія Парфанович та радник Зенон Лукавецький, які платили по 5 зол. місячно. — Зі звітів годиться ще зазначити, що всі рідношкільні свята, відчити, реферати, „просфору", „свячене", всі імпрези та багато дечого иншого улаштувала Жіноча Секція; що про дожилювання шкільної дітвори та про свято св. Миколая подбав Батьківський Комітет, який обдарував теплим одінням, обувою та солодощами бідну шк. дітвору зі зібраних на ту ціль ок. 300 зол.; що позичкова комісія зібрала 58 декларацій внутрішньої позички для „Р. Ш." на суму 1.619 зол. (яку майже всю вже виплачено) та ще й тепер цю акцію продовжує; що в 6 клясах було 183 учнів і що всі ті, котрі зголосилися до 1. кл. гімн. нового типу, склали вступний іспит; що переведено повний ремонт шкільної домівки зовні та внутрі, побудовано одягальню, підмуровано солідно залізні штахети, направлено деревляний паркан (всіми тими роботами безкорисно й уміло кермував член-господар Старшини п. Павло Стрижинський); що вкладок, жертв і доходу з імпрез було 4.734.12 зол., що шкільні оплати дали 6.168.05 зол., що Гол. Управа додала 7.590.100 зол. і що повне удержання школи з усіми звичайними й надзвичайними видатками, яких у звітовому році було багато, коштувало 18.492 зол. Тому не дивно, що Старшині за всю ту працю висказано одноголосно на внесення Контр. Комісії признання тай без гаяння часу одноголосно вибрано головою четвертий раз проф. Миколу Ластовецького й таку Старшину: п. Ст. Марітчакову (втретє), п. Анну Хоминову (вдруге), п. Цимбалісту, п. Богдана Бородийка, п. Похмурського і п. Павла Стрижинського (вдруге); заступниками членів Старшини: п. Фурду, п. Сосюкалову й п. Петришина. — Після вибору Контрольної Комісії та її заступників вибрано ще делегатів на Заг. Збори львівського Пов. Союзу Кр. і на Заг. Зїзд „Р. Ш." — Збори пройшли незвичайно ділово й поважно. З побажань до нової Старшини треба піднести голос п. Крилошанського, який домагався, щоб Старшина взяла у свої руки ініціятиву в справі будови Народнього Дому в Галицькій дільниці Львова. Зібрані розходилися зі Зборів у надії, що небаром почують про дальшу живу роботу нової Старшини.

Нові книжки й журнали.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Видає Т-во „Просвіта". Рік VII. ч. 10. Львів, жовтень 1934. Зміст: Книжка В. Верниволя: Союз визволення України. Ф. Коковський: Тисові дерева в Сяніччині. В. Січинський: Перемишль. А. Артимович: Що таке фонольоґія. А. Лотоцький: Китай — країна супротивностей. Елеме-В. Левицький: Чи можливе життя на планетах. Ф. Коковський: Львівський купець Петро Канущак. Я. Б. Як дікували в старині сухоти. Р. Крохмалюк: Письмо і вдача людини. Й. Шемлей: Хто такі старовіри. М. Андрусяк: Як поступали галицькі москвофіли від 70-тих років XIX в. до світової війни. Р. Сдавський: Дещо про пігмеїв. Я. Пастернак: Могильники княжої доби. Д. Лукіянович: Про коедукацію. Бібліотечний порадник. В. Левицький: Про освіту бібліотекарів.

PRZEGLAD SPOŁECZNY. Lwów 1934. ч. 9. Р. VIII.

СПОРТ.

ФІНАЛИ МИСТЕЦТВ КОПАНОГО МЯЧА У. С. С. ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

ХУРТОВИНА (Комарно) — БОГУН 3 : 0 (0 : 0).

Поправді писати щось про ті змагання — годі. Гра стояла на такому низькому рівні, що рішуче не заслуговує на те щоб її аналізувати. Вина за це спадає головно на Богуна, якого молоді грачі поставили собі за завдання унеможливлювати противникові гру. Через те витворювалися на грищі безладні купи які появлялися то тут, то там, залежно від цього, де впав мяч. До гри обох дружин достроївся суддя п. Процінський (молодший), який не бачив, чи не хотів бачити небезпечної і брутальної гри.

ТРИЗУБ — ЧОРНОМОРЦІ 3 : 0 (2 : 0).

Глядачі відітхнули з полекшою, коли на грище вбігли дружини Чорноморців і Тризуба. Гостре темпо, доцільне подавання мяча і приємна для ока комбінаційна гра зазначили відразу ріжницю, яка ділить обох фіналістів від інших дружин.

По кількох хвилинах рівнорядної гри ініціятиву перебирає у свої руки Тризуб і нагло з несподіваного стрілу Соханського добуває перші ворота. Це деприм ує дещо Чорноморців, яким зачинає не клеїтись. Колиж Тризуб добув ще й другі ворота, Чорноморці обмежуються до оборони, переводячи лиш час до часу негрізні акції нападу, які залонлювалися на оборонній лінії. В тім часі воротар Тризуба не мав ні одного грізного стрілу на свої ворота.

По перерві образ гри змінюється. Чорноморці приходять до себе, переводять цілу низку добре продуманих акцій, але нападові брак пробоєвости і цільного стрілу. А вже найгіршою перешкодою до добуття воріт стояли власні крайники, безнадійно слабі. Перевага Чорноморців тревае до часу, аж Тризуб з несподіваного перебою добуває треті ворота і пересуджує вислід. Чорноморці резигнують з виграної і починають грати дещо за гостро. Тризуб тим самим віддячується. Під кінець гра мало цікава тим більше що Тризуб не висилюється щоб підвищити вислід, а Чорноморці не стараються його поправити, хоч мали до цього кілька нагод.

Судював добре п. Назар. Видців ок. 200.

По тих змаганнях першенство добув Тризуб, який гратиме ще змагання за краєве першенство 21. ц. м. Друге місце заняли Чорноморці, третє Хуртовина, четверте Богун. Ті чотири дружини творитимуть на другий рік в У. С. С. вищу клясу.

УКРАЇНА II. В БРОДАХ.

В днях 6 і 7. ц. м. гостила резерва України у Бродах, де розіграла два товарийські змагання з Ж. Т. Г. та українською дружиною Богун.

Субота 6. X. УКРАЇНА II. — Ж. Т. Г. 11 : 2 (7 : 1).

Перший виступ львівської дружини приніс їй високу перемогу над слабим противником. Гра велася ввесь час при великій перевазі України II., у якій не було слабого пункту. Понад рівень вибилися Бутель II. у помочі, Завадівський в обороні, Лісікевич і Федун у нападі. Ворота добули для України: Сів 3, Крушельницький 3, Лісікевич 2, Стахевич, Бутель II. і Миськів по 1. Для жидівської дружини лівий і правий лучник.

Неділя 7. X. УКРАЇНА II. – БОГУН 1 : 1 (1 :).

У другім дні натрапила Україна II. на сильного противника і змагання закінчилися нерішено. Богун — це молода дружина, яка заповідається як найкраще. Грає вона амбітно, доцільно і технично представляється зовсім добре, а важне ще й те, що дружина грає „фер". Найсильнішою частиною є оборонне тріо і Хромяк у нападі. Ремісовий вислід з резервою України вповні заслужений. В Україні II. подобався Бутель II. Завадівський і Микитин. Ворота добули: для України II. Федун, для Богуна Хромяк. Видців дуже багато. Слід згадати, що Виділ, грачі і симпатики У. С. Т. „Богун" дуже щиро гостили грачів України і на кожнім кроці старалися їм побут у Бродах упримнити.

ІНШІ ВИСЛІДИ.

Броди.

БОГУН — НАПШУД 6 : 2.

ҐВЯЗДА — СОКІЛ (Золочів) 1 : 0.

Ж. Т. Г. — СОКІЛ (Золочів) 3 : 2.

Ворота для Сокола добули Боговюк і Степанюк.

Самбір

ЧУВАЙ (Перемишль) — КОРОНА 1 : 1.

ДЕНЬ ГІНЦІВ.

День гінців заповідався якнайгірше. В суботу пополудне йшов дощ, а в неділю сік дрібний „капусничок". Всеж таки гінці випали добре, бо кожна конкуренція принесла новий рекорд.

Жінки: 4 × 75. I. Плай у складі Чайківська, Фірман, Борецька, Орися; час 44,0 отже кращий на ... сек. від дотеперішнього рекорду. II. Сокіл-Батько в складі: Пасічник, Зачкевич, Сорокова, Дарва.

200 + 100 + 75 + 60 I. Плай 1,06,8. Дружину С.-Б., яка прийшла друга, здисквалifіковано.

Мужчини: 4 × 200 I. УССК. (Гнатейко, Маруняк, Рибачек, Захарків). 1:43,5 (5 сек. кращий від рекорду). II. Черник (Гавридюк, Рогоча, Рожанський, Сліпко). III. Сокіл-Батько.

400 + 300 + 200 + 100. I. Черник 2. м. 11 к. 06. II. УССК. III. Сокіл-Батько

3 × 1000. I. Плай 8 мін. 34 сек. у складі: Залізняк, Добрянський, Чорний.

МІЖНАРОДНІ МЯЧЕВІ ЗМАГАННЯ.

КОПЕНГАҐЕН, ПАТ. В неділю 7. жовтня ц. р. відбулися мячеві змагання Німеччина — Данія з вислідом 5 : 2 (1 : 0).

БУДАПЕШТ. ПАТ. Мадярщина — Австрія 3 : 1 (1 : 0).

ОСЛЬО, ПАП. Большевицькі копуни виграли з репрезентацією м. Осльо 9 : 0.

БОКСЕРСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ДАНЦІҐ. Варшава — Данціґ 10 : 6

ПРАГА. Чехословаччина — СССР. 7 : 9.

ПОЛЬЩА — РУМУНІЯ.

В найближчу неділю (14. п. м.) відбудуться у Львові на грищі Чорних міждержавні змагання копаного мяча Румунія — Польща, що викликали в цілій Польщі велике зацікавлення. До Львова має приїхати з різних міст кількадцять спеціяльних поїздів. Грище Чорних розбудовують так, аби воно могло помістити 18.000 видців.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

Камінка Струмилова:
9. X. Залізна Острога.
10. X. Товаріщ.

Львів: (саля Театру Ріжнородностей).
11. X. Залізна Острога.

Початок вистави год. 7·30 веч. Білети в Союзному Базарі, вул. Руська.

Великий Міський Театр.
Вівторок, 9. X. год. 7·30 веч. „Мархолт".
Середа, 10. X. год. 7·30 веч. „Я переміг кріву".

Театр Ріжнородностей.
Вівторок, 9. X. год. 7·30 веч. „Мякун".
Середа, 10. X. год. 7·30 веч. „Товаріщ".

Кіна.

АПОЛЬО: „Буря в склянці води" (Ганзі Ніse і Рената Мілер).
АТЛЯНТИК: „Чар віденського вальса" (Лео Слезак, музика Штравса).
ВАНДА: „Пісня ночі" (Ів. Кепура), „Вірдятко".
ҐРАЖИНА: „Ґраф Заров" і „Тайна білого пекла".
КАСІНО: „Тарзанове кохання" з Дж. Вайсмілером.
КОЛЬОСЕЙ: „Я кохала його" і ревія.
КОПЕРНИК: „Мистецтво жити".
МАРУСЕНЬКА: „У неволі джунглі" та ревія.
МУЗА: „Чібі".
ПАЛЯС: „Чи Люцина це дівчина" (Смосарська, Бодо, Цвіклінська)
ПАН: „Міліон на вулиці" та ревія.
ПАСАЖ: „В обороні закону" і ревія.
РАЙ: „Ніч для тебе".
СВІТ: „Завмерлий відгомін".
СТИЛЕВЕ: „Приватне життя Генрика VIII." та ревія.
УТІХА: „Леґіон смерти" та ревія.
ХИМЕРА: „Весела Зузанна" (Ліліяна Гарвей).

Закордонне радіо.

Вівторок, 9. жовтня 1934.

Льондон (342,1) 22·00 „Осінні маневри" оп. Кальмана, **Братислава** (268,8) 17·15 Смичк. квінтет, 20·40 „Злочин і кара" авд. Зощенка, **Прага** (470,2) 19·30 „Лес Огарі" діточа оп. Кріцки, **Париж** (1648) 13·00 Симф. концерт. **Білгород** (437,3) 19·30 Оп. арії, 20·05 Пісоньки в супр. орх., **Любляна** (569,3) 18·00 Гумор, 20·20 **Ковно** (1935) 17·20 Лит. музика, 18·20 Орх., вок. квінтет, **Берлін** (356,7) 9·45 Для дітей, 20·10 Легка муз., 21·30 Нова муз., **Кенігсвустергавзен** (1571) 19·30 Пісні балтійських композиторів, **Мінхен** (405,4) 17·50 Форт. твори Ліста, **Беромінстер** (539,6) 20·00 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, **Будапешт** (550,5) 13·30 Військ. муз., 20·00 Вок. концерт 22·40 Ґріґові твори, **Міляно** (368,6) 16·45 Для дітей, 17·15, 19·00 Легка муз., **Рим** (420,8) 17·10 Популярна музика, 20·45 Камер. концерт.

Середа, 10. жовтня 1934.

Братислава (298,8) 16·45 Для дітей, 19·15 Чеська та слов. джезова музика, **Прага** (470,2) 10·15, 11·05, 15·55 20·00 Концерт, **Копенгаген** (255,1) 22·15 Данські пісні, **Париж** (1649) 14·15, 21·45 Концерт, **Любляна** (569,3) 20·00 Опера, **Берлін** (356,7) 20·10 Популярна музика, 21·00 Симфон. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·30 Нова музика; **Букарешт** (364,5) 20·00 Солісти (муз., спів), **Будапешт** (550,5) 19·30 Опера, 22·30 Циг. орх., **Міляно** (368,6) 17·10 Камер. музика (скрипка), **Рим** (420,8) 13·05 Легка музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 9. жовтня 1934

6·45 Раніший авд., 7·50, 22·00 Рекл. концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10, 13·05 Концерт, 12·45 „Сірий горобець" (для мол. дітей), 13·00 Полуд. денник, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Легка музика, пісоньки, 16·45 Скринька ПКО., 17·00 Форт., 17·25 Сусп. балачка: „Судове візвання", 17·35 „По одній пісоньці" (гр. пл.), 17·50 Поч. техн. скринька, 18·00 Льв. туристичний бюлетен, збіж. біржа, 18·05 Літер. фейлетон, 18·15, 19·00 Концерт симф. орх., спів, 18·45 Літер. нарис: „Осінь у поезії", 19·20 Актуальна балачка, 19·30 Данів хор (гр. пл.), 19·50, 19·56 Спортові вістки, 20·00 Муз. скринька, 20·15 Літер. вечір Львова присвячений поет. творчости Майковського, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 „Весілля" (обряд. авд. укладу Льва Шілера, муз., спів), 22·15, 23·05 Танк. музика, 22·45 Нові пародії Вільг. Корабйовського.

Середа, 10. жовтня 1934.

6·45 Раніша авдиція, 7·50, 22·00 Рекл. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Легка музика, 13·00 Полудневий денник, 13·05 Двадцятьпять хвилин на Мадярщині (гр. пл.), 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Пять хвилин вітру від моря, 15·50 Авд. т-ва охорони звірят, 16·00 Світ через радіо (Звукова Газетка), 16·45 Хвилина запитів, 17·00 Скрипка, фортепян, 17·25 Для жінок: „Осіння мода", 17·35 Легка музика з гр. пл. 17·50 Спортовий порадник, 18·00 Наука стенографії, 18·15 Концерт орхестри, 19·00 Двадцять хвилин музики старих мистців, 19·30 Концерт вокального квартету солістів, 19·50—20·00 Транс. з Варшави. Інтерв'ю з полков. Брохвіч-Левінським головою Польс. Т-ва Ізд. на тему: Сьогорічні мист. в гіпіці, **20·00 Концерт у виконанні Марії Сокіл-Рудницької та Антона Рудницького (в програмі твори А. Рудницького)**, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Шопенівський концерт, 21·30 Враження з театр. фестивалю в Москві, 21·40 Сп. реситаль Пяткіної (сопран). 22·15, 23·05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних обротах 5.23 1/2 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 25·85, Париж 34·89, Берлін 213·00, Цюріх 172·62, Амстердам 358·55, Прага 22·09, Італія 45·35, Нюйорк кабель 5·25 3/4, Нюйорк чеки без трансакцій.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8. жовтня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового	2·10 зол.
1 л. молока	0·14 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	2·65 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 22 сот.

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану вдержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. жовтня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кґ. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Пантарки пріма		за 1 кґ.	1·20	зол.
„	II кл.	„	1·00	„
Індики та індички	I кл.	„	1·05	„
„ „	II „	„	0·70	„
Курята і кури	I „	„	0·90	„
„ „	II „	„	0·60	„
Качки	I „	„	0·65	„
„	II „	„	0·50	„

ОПОВІСТКИ

Подяка. Почуваємося до обовязку зложити на тому місці щиру подяку Др. Володимирові Загайкевичеві за те, що віддано та безінтересовно опікувався нашою донькою Ольгою Стасів в часі побуту її в перемиській слідчій вязниці і в часі розправи. Дякуємо Панові Мр. Степанові Навроцькому за повну посвяти оборону. Дякуємо теж гаряче Пані Загайкевичевій за щирі слова розради і опіку для підсудної. — **Родичі.** Перемишль, 7. X. 1934. 401 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ДОБРЕ развинене і високопроцентуюче підприємство у Львові, пошукує спільника з капіталом від 3—5 тисяч зол. для поширення продукції. Зголошення під „КОРИСТЬ" до Адмін. „Діла". 392 1—3

ТВОРЧА ДУМКА знайшла свій досконалий вираз у фланелевих мужеських піжамах по 8·90 фабрики „АСТРА" Святуська 2. 370 а 2—4

АБСОЛЬВЕНТКА СЕМИНАРІЇ прийме лекцію дітей до шкіл вселюдних на селі. Зголошення: Уряд парохіяльний, — Подільці п. Погірці. 400 1—3

СТУДЕНТ ПРАВА шукає лекції на провінції за удержання. — Зголошення до „Діла" для студента". 403 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

Надзвичайні Загальні Збори

Товариства „Український Фонд Воєнних Вдовиць і Сиріт" у Львові, відбудуться в пятницю дня, 26. жовтня 1934 р. в год. 18-тій (6 тій вечором) у домівці „Центросоюзу", при вулиці Зіморовича ч. 22/I. з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу останніх Заг. Зборів;
2) Звіт з діяльности Т-ва;
3) Принаття резиґнації голови Т-ва і вибір нового голови;
4) Внески й запити.

Якщо в означеному часі не буде вимаганого статутом комплету, тоді Надзвичайні Загальні Збори відбудуться того самого дня, в тій самій домівці та з тим самим порядком нарад в год. 18·30 з важністю рішень, без огляду на число учасників (§ 12, т. 2).

о. Др. Л. Глинка, в. р. заст. голови — О. Стецура, в. р. секретар

Кухаря

доброго треба негайно **до Студентської Харчівні**

:-: ЛЬВІВ, СУПІНСЬКОГО 21. :-:

Зголошення з референціями і умовинами винагороди слати до 15. X. 1934.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.